Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Dariusz Włodarek
Instytut Nauk o Żywieniu Człowieka
Szkoła Głowna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Warszawa dn. 7.04.2026

Ocena dorobku naukowego w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Alicji Kucharskiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o zdrowiu

Wykształcenie i posiadanie stopnia naukowego

Dr n. med. Alicja Kucharska ukończyła studia magisterskie w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w 1996 roku na Wydziale Żywienia Człowieka oraz Gospodarstwa Domowego i uzyskała tytuł magistra inżyniera. W 2023 roku ukończyła studia podyplomowe w zakresie tutoringu i coachingu w edukacji w Wyższej Szkole Kształcenia Zawodowego.

Stopień naukowy doktora nauk medycznych w dyscyplinie medycyna uzyskała w 2009 roku na Wydziale Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie na podstawie pracy „Wpływ indywidualnej terapii dietetycznej na wybrane wskaźniki kliniczne i biochemiczne u pacjentów z nadciśnieniem tętniczym pierwotnym i otyłością", której promotorką była dr hab. n. med. Joanna Niegowska. Spełnia ona zatem wymaganie posiadania stopnia doktora, o którym mowa w artykule 219 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.).

W ramach podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych dr A. Kucharska uczestniczyła w licznych szkoleniach, kursach i konferencjach naukowo-szkoleniowych. Od 2025 odbywa studia jednolite magisterskie na kierunku psychologia na Wydziale Nauk o Człowieku Uniwersytetu VIZJA w Warszawie.

Przebieg pracy naukowo – zawodowej

Dr n. med. Alicja Kucharska była zatrudniona w latach 1996–2003 w Instytucie Badania Opinii i Rynku GfK Polonia Sp. z o.o. W roku 2003 została zatrudniona w Zakładzie Żywienia Człowieka Wydziału Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie, początkowo na stanowisku wykładowcy, następnie asystenta, a od 2009 roku do dnia dzisiejszego na stanowisku adiunkta badawczo-dydaktycznego.

Ocena osiągnięcia, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.)

Jako osiągnięcie stanowiące podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, dr Alicja Kucharska przedstawiła cykl prac pt.: „Populacyjne badanie sposobu żywienia i stanu odżywienia dorosłych Polaków – analiza reprezentatywnych danych w kontekście wyzwań zdrowia publicznego". W skład osiągnięcia wchodzi siedem publikacji, które ukazały się w latach 2018 – 2025. Dr A. Kucharska była pierwszą autorką w pięciu, w pięciu była także autorką korespondencyjną. Jej wkład w powstanie prac był znaczący i polegał na organizacji koncepcji i metodyki badań, przeglądzie i analizie literatury przedmiotu, analizie i interpretacji danych, współudziale w przygotowaniu manuskryptów, komunikacji z redakcjami czasopism i recenzentami oraz korekcie manuskryptów zgodnie z otrzymanymi uwagami.

Głównym celem cyklu publikacji oryginalnych stanowiących osiągnięcie naukowe była pogłębiona analiza wybranych aspektów sposobu żywienia i stanu odżywienia dorosłych Polaków w świetle aktualnych zaleceń zdrowotnych, na podstawie danych ogólnopolskiego badania populacyjnego zrealizowanego w ramach Narodowego Programu Zdrowia (NPZ) w latach 2018–2020.

W pierwszej publikacji dokonano oszacowania zależności między potencjałem kwasotwórczym diety a częstością występowania chorób układu krążenia (CVD) oraz częstością występowania i intensywności czynników ryzyka sercowo-naczyniowego. Dane wykorzystane w pracy były uzyskane w ramach badania WOBASH II, a spożycie składników odżywczych było oceniane z wykorzystaniem 24-godzinnego wywiadu spożycia żywności, który nie jest reprezentatywny dla nawyków żywieniowych na poziomie indywidualnym. Uzyskane wyniki pozwoliły na sformułowanie wniosków, że obciążenie kwasowe diety w dorosłej populacji polskiej było stosunkowo niskie i istotnie niższe u kobiet niż u mężczyzn. Nie stwierdzono także niezależnych związków między obciążeniem kwasowym diety a częstością występowania CVD ani klasycznych czynników ryzyka sercowo-naczyniowego, z wyjątkiem dodatniej korelacji między PRAL a częstością występowania cukrzycy u kobiet. Badanie to dotyczy innej kohorty niż pozostałe 6 badań włączonych do cyklu oraz różni się także metodologią i mogło być pominięte w niniejszym cyklu. Z drugiej strony argumenty, jakie przedstawiła dr A. Kucharska za jej włączeniem, są przekonujące. Badanie to stało się przyczynkiem do realizacji kolejnych badań wchodzących w niniejszy cykl publikacji ze względu na ograniczenia metodologiczne w zakresie oceny sposobu żywienia i ograniczonego zakresu danych żywieniowych. Od czasu realizacji badania WOBASZ II dostępne stały się

zwalidowane dla populacji polskiej kwestionariusze częstotliwości spożycia żywności (FFQ), bardziej aktualne bazy danych o wartości odżywczej produktów i potraw oraz dedykowane oprogramowanie komputerowe wspomagające zbieranie i analizę danych żywieniowych.

Drugą z prac przedstawionych w cyklu publikacji stanowi artykuł prezentujący protokół i metodologię projektu „Przeprowadzenie kompleksowych badań epidemiologicznych dotyczących sposobu żywienia i stanu odżywienia społeczeństwa polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem osób dorosłych, wraz z identyfikacją czynników ryzyka zaburzeń odżywiania, oceną poziomu aktywności fizycznej, poziomu wiedzy żywieniowej oraz występowania nierówności w zdrowiu". Projekt ten był realizowany w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym na zlecenie Ministra Zdrowia w ramach NPZ na lata 2016-2020. Badanie zaprojektowano jako przekrojowe na próbie reprezentacyjnej dla populacji osób dorosłych w Polsce, z podziałem na dwie grupy wiekowe: 18–64 lat oraz 65+. W zbieraniu danych wykorzystano technikę CAPI. Zastosowano metody ilościowe i jakościowe, pozwalające na zebranie szerokiego zakresu danych obejmujących informacje społeczno-demograficzne, zdrowotne, a także dotyczące sposobu żywienia, aktywności fizycznej, elementów stylu życia i stanu odżywienia. Część dotycząca oceny żywienia oparta była na wytycznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (European Food Safety Authority, EFSA) (projekt EU Menu) oraz rekomendacjach Komitetu Nauk o Żywieniu Człowieka Polskiej Akademii Nauk. Ocena sposobu żywienia realizowana była za pomocą dwóch powtórzonych, niezależnych wywiadów żywieniowych o spożyciu z ostatnich 24 godzin, przeprowadzanych w odstępie co najmniej pięciu dni, z wykorzystaniem programu komputerowego DIETA 5.0, bazującego na aktualnej wersji tabel składu i wartości odżywczej żywności. Zastosowano także zwalidowany kwestionariusz częstotliwości spożycia, umożliwiający ocenę częstotliwości spożycia poszczególnych grup produktów oraz obliczenie wskaźników jakości diety (pHDI, nHDI i DQI). Kwestionariusz obejmował również pytania dotyczące wiedzy żywieniowej oraz stosowania suplementów diety. Ze względu na realizację części projektu w czasie pandemii COVID-19 niektóre metody zostały zmodyfikowane zgodnie z zasadami higieny. Do zbierania danych wykorzystano technikę CATI, a dane antropometryczne uzyskano za pomocą pomiarów dokonanych przez samych respondentów na podstawie szczegółowych instrukcji.

W trzeciej publikacji przedstawiono ocenę częstości występowania otyłości ogólnej i otyłości brzusznej oraz nadwagi w badanej kohorcie. Prezentowane badanie objęło reprezentatywną próbę 2000 osób w wieku 19–64 lat, w tym 999 mężczyzn (populacja w badaniu NPZ 02). W badanej populacji 51% osób miało nadmierną masę ciała, 2% niedowagę, pozostałe prawidłową masę ciała. Wskaźnik BMI istotnie zwiększał się wraz z wiekiem, a

średnia wartość BMI była większa u mężczyzn niż u kobiet. Największy przyrost wartości BMI wraz z wiekiem obserwowano wśród kobiet. Nadwaga częściej występowała u mężczyzn niż u kobiet, natomiast otyłość i otyłość olbrzymia częściej występowały u kobiet. Obwód talii wskazujący na występowanie otyłości brzusznej i nadwagi stwierdzono u 48,2% respondentów. Częstość występowania otyłości brzusznej była istotnie większa u kobiet niż u mężczyzn i zwiększała się istotnie wraz z wiekiem. Wskaźnik WHtR przekraczający próg 0,5, świadczący o nadmiernym nagromadzeniu tkanki tłuszczowej w obrębie jamy brzusznej, odnotowano u 52,4% badanych, bez istotnych różnic między płciami. W modelach regresji logistycznej wykazano, że ryzyko nadwagi i otyłości rosło wraz z wiekiem, a u mężczyzn było istotnie większe niż u kobiet. Dla otyłości mierzonej wskaźnikiem WHtR, istotnym czynnikiem predykcyjnym był wiek, natomiast płeć nie miała istotnego wpływu. Wyniki badania wskazały, że nadmierna masa ciała występuje znacznie częściej u mężczyzn niż u kobiet, przy czym kobiety częściej cierpią na otyłość. Szanse na rozwój otyłości brzusznej w badanej populacji wzrastają wraz z wiekiem.

Publikacja czwarta wchodząca w skład cyklu rozszerza analizę danych zebranych w ramach projektu NPZ 02, koncentrując się na ocenie wpływu pandemii COVID-19 na sposób żywienia i wybrane elementy stylu życia dorosłych Polaków. Grupę badaną stanowiło 964 osób: 482 osób przed pandemią COVID-19 i 482 osób w czasie pandemii. W czasie pandemii zwiększyło się, między innymi, spożycie: tłuszczu ogółem, kwasów tłuszczowych nasyconych, sacharozy, wapnia i kwasu foliowego. Porównanie gęstości odżywczej diety wykazało, że w przeliczeniu na 1000 kcal zmniejszyła się ilość białka roślinnego, węglowodanów, błonnika, sodu, a zwiększyła się ilość tłuszczu ogółem, nasyconych kwasów tłuszczowych oraz sacharozy. Pandemia COVID-19 nie miała wpływu na spożycie alkoholu, jednak zwiększyła się liczba osób palących tytoń, wydłużył się czas snu w dni powszednie oraz zwiększyła się liczba osób z niską aktywnością fizyczną. Badanie wykazało, że w czasie pandemii COVID-19 zaszły liczne niekorzystne zmiany w diecie i stylu życia, które mogą przyczynić się do zaostrzenia problemów zdrowotnych w przyszłości.

W kolejnych trzech publikacjach wykorzystano nie tylko dane z badania NPZ 01 ale również z realizowanego niezależnie w tym samym czasie badania NPZ 02. Pozwoliło to na podwojenie liczebności próby w przeprowadzonych analizach (łącznie 4000 respondentów).

Celem piątej pracy w ramach cyklu było przeprowadzenie dogłębnej analizy podaży błonnika pokarmowego w diecie w badanej populacji z uwzględnieniem spożycia grup produktów będących jego źródłami oraz identyfikacją wszelkich różnic związanych z wiekiem. Stwierdzono, że średnia dobowa podaż błonnika wynosiła 17,83 ± 0,14 g / dobę (78% wartości

referencyjnej), przy czym jedynie 20,5% respondentów realizowało zapotrzebowanie na błonnik w pełni. Dieta mężczyzn charakteryzowała się większą bezwzględną zawartością błonnika niż dieta kobiet, jednak po standaryzacji podaży na 1000 kcal diety była to wartość istotnie mniejsza. Głównymi źródłami błonnika w diecie były produkty zbożowe, następnie warzywa i owoce. W odniesieniu do mężczyzn źródła pokarmowe błonnika obejmowały, w kolejności od największych, głównie jasne pieczywo, warzywa i owoce, a dla kobiet odpowiednio warzywa, owoce i jasne pieczywo. Uzyskane wyniki potwierdziły powszechny w populacji dorosłych Polaków niedobór błonnika pokarmowego w diecie oraz niewielkie spożycie jego kluczowych źródeł, takich jak pieczywo razowe, nasiona roślin strączkowych i orzechy.

Publikacja szósta dotyczyła analizy spożycia mięsa czerwonego i przetworzonego w Polsce, porównania go z zaleceniami dietetycznymi oraz zbadania czynników socjodemograficznych wpływających na wzorce spożycia. Wykazano, że średnie dzienne spożycie mięsa czerwonego i przetworzonego wynosiło 139,0 g, z czego blisko 60% stanowiło mięso przetworzone. Mężczyźni spożywali znacznie więcej mięsa czerwonego i przetworzonego niż kobiety. Stwierdzono istotne różnice między grupami wiekowymi w spożyciu mięsa czerwonego, przy czym osoby młodsze spożywały go więcej. Spożycie przetworzonego mięsa było najwyższe wśród respondentów w średnim wieku. Pod względem zgodności z zaleceniami prawie 70% badanych przekraczało zalecany poziom spożycia, przy czym częściej obserwowano to u mężczyzn niż u kobiet. Spożycie poniżej 50 g/dzień było znacznie częstsze u kobiet niż u mężczyzn. Analizy jednoczynnikowe potwierdziły istotny wpływ wieku na spożycie czerwonego mięsa, mięsa przetworzonego i łącznie mięsa czerwonego i przetworzonego – największe wartości notowano w grupach w wieku średnim (35–54 lata) w porównaniu z młodszymi i starszymi dorosłymi. W analizie regresji logistycznej czynnikiem ryzyka nadmiernego spożycia była płeć męska, natomiast wiek oraz wyższe wykształcenie zwiększały szanse przestrzegania zaleceń. Uzyskane wyniki wskazują na znaczne przekroczenie zalecanego spożycia mięsa i jego przetworów w badanej populacji, co stwarza zagrożenie dla zdrowia.

Celem w ostatniej publikacji stanowiącej cykl było określenie związku pomiędzy poziomem wiedzy żywieniowej a jakością diety w populacji dorosłych Polaków, z uwzględnieniem wpływu czynników społeczno-demograficznych i stylu życia. Średni poziom wiedzy żywieniowej w badanej populacji wyniósł 10,4 punktu w skali 0–19 (mediana 11 punktów), a średni wskaźnik jakości diety wyniósł -0,79 punktu w skali -100 do 100 (mediana -0,5 punktu), co wskazuje na przewagę produktów o niekorzystnym wpływie na zdrowie w

diecie znacznej części uczestników badania. W analizach jednoczynnikowych wyższą jakość diety obserwowano u kobiet, osób z dobrą wiedzą żywieniową, wyższym wykształceniem i w starszym wieku, natomiast palenie tytoniu i spożywanie alkoholu wiązały się z niższymi wynikami Indeksu Jakości Diety. Po uwzględnieniu wszystkich predyktorów w modelu wieloczynnikowym, płeć żeńska, dobra wiedza żywieniowa oraz starszy wiek pozostały istotnymi, niezależnymi, pozytywnymi czynnikami jakości diety. Efekt wiedzy i wykształcenia był jednak słabszy wśród osób starszych, sugerując mniejszą podatność tej grupy na zmianę utrwalonych nawyków żywieniowych. Zachowania związane ze stylem życia, takie jak palenie tytoniu i spożywanie alkoholu, miały wyraźny, negatywny związek z jakością diety. Pogłębiona analiza pozwoliła na wyodrębnienie trzech profili populacyjnych. Największa grupa obejmowała głównie kobiety w wieku 65 lat i starsze, mieszkające w miastach, z wysokim poziomem wiedzy żywieniowej, najlepszą jakością diety i rzadkimi zachowaniami ryzykownymi, deklarujące także dobrą sytuację finansową. Profil 2 reprezentował starsze osoby o niższym wykształceniu i gorszej sytuacji finansowej, mieszkające głównie na wsi, a ich dieta miała umiarkowaną jakość, a częstość palenia i spożywania alkoholu była niska. Profil 3 tworzyli głównie młodsi mężczyźni z najniższym poziomem wiedzy żywieniowej i jakości diety oraz najwyższym odsetkiem osób palących tytoń i pijących alkohol. Pomimo deklarowanej dobrej sytuacji finansowej ich wzorce żywieniowe były najmniej korzystne. Ostatecznie stwierdzono, że wiedza żywieniowa sprzyjała lepszej jakości diety, jednak sama w sobie nie była wystarczającym czynnikiem poprawy nawyków żywieniowych.

Reasumując, przedstawione osiągnięcie naukowe pt. „Populacyjne badanie sposobu żywienia i stanu odżywienia dorosłych Polaków – analiza reprezentatywnych danych w kontekście wyzwań zdrowia publicznego" stanowi dobrze zaplanowany, logicznie powiązany cykl publikacji. Zawiera ono elementy poznawcze oraz charakteryzuje się oryginalnością i nowością naukową. Świadczą one o umiejętności planowania i realizowania zadań badawczych, doboru właściwych metod badawczych i zaawansowanych metod statystycznych w analizie wyników, klarownej ich prezentacji wraz z odniesieniem ich do osiągnięć innych autorów. Podzielam opinię recenzentów wydawniczych oraz redakcji czasopism, w których artykuły zostały opublikowane, że zostały one przygotowane poprawnie merytorycznie. Uważam, że zarówno poziom naukowy cyklu publikacji, jak i zakres przeprowadzonych w nich badań odpowiadają wymaganiom stawianym w postępowaniu habilitacyjnym, a tym samym spełnione jest wymaganie, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.).

Przedstawiony do oceny cykl publikacji stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny nauki o zdrowiu.

Ocena pozostałego dorobku naukowego i aktywności naukowej

Poza cyklem publikacji przedstawionym do oceny jako osiągnięcie naukowe, dr Alicja Kucharska posiada również zasługujący na docenienie bogaty dorobek naukowy w innych obszarach badawczych. Realizowała ona także inne badania w ramach NPZ dotyczące skali występowania nadwagi i otyłości, w tym otyłości brzusznej, w populacji dorosłych Polaków oraz ich powiązań z cechami społeczno-demograficznymi, sposobem żywienia i aktywnością fizyczną. Efektem ich były dwie publikacje, w których była ona jedną z autorek. Ponadto wyniki badań NPZ , w których uczestniczyła, były prezentowane na 4 konferencjach, w tym trzech międzynarodowych (łącznie 5 doniesień naukowych). Kolejnym obszarem były badania dotyczące cukrzycy i dotyczył zaleceń dietetycznych w cukrzycy typu 1 i barier ich realizacji, różnic we wrażliwości smakowej u dzieci i młodzieży z cukrzycą typu 1, psychologicznych uwarunkowań przestrzegania zaleceń dietetycznych (akceptacja choroby, poczucie odpowiedzialności za zdrowie, ryzyko zaburzeń odżywiania) u młodzieży i dorosłych, czynników socjodemograficznych, klinicznych i psychospołecznych związanych z kontrolą metaboliczną, stygmatyzacji osób chorych oraz różnic między środowiskiem wiejskim a miejskim w zarządzaniu chorobą. Efektem tych prac było współautorstwo w 7 publikacjach naukowych, jak również przygotowanie we współautorstwie czterech rozdziałów poświęconych zaleceniom żywieniowym w cukrzycy w dwóch podręcznikach. Ważnym obszarem pracy naukowej była problematyka poradnictwa i edukacji żywieniowej w leczeniu pacjentów z nadciśnieniem tętniczym pierwotnym współwystępującym z otyłością. Badania były prowadzone we współpracy z trzema ośrodkami naukowymi w Polsce. Efektem tej współpracy były rozprawa doktorska Kandydatki, jak również wyniki, które zostały opublikowane w czasopismach krajowych i międzynarodowych (12 publikacji, w których kandydatka jest współautorką, a w dwóch jest autorką pierwszą) oraz doniesienia prezentowane na konferencjach międzynarodowych (4 doniesienia) i krajowych (5 doniesień).

Kolejnym obszarem dociekań naukowych Kandydatki były badania nad sposobem żywienia, stanem odżywienia oraz wiedzą żywieniową, postawami i uwarunkowaniami zachowań prozdrowotnych w różnych grupach populacyjnych (dzieci i młodzieży, osób dorosłych, seniorów oraz pacjentów z chorobami przewlekłymi). Objęły one zarówno ocenę wzorców diet i stopnia ich przestrzegania jak i analizę czynników psychospołecznych, środowiskowych i edukacyjnych wpływających na wybory żywieniowe. Efektem tych prac

było opublikowanie we współautorstwie 30 artykułów w czasopismach polskich i międzynarodowych (w 7 jest pierwszą autorką, a w 11 autorką korespondencyjną). Z kolei dociekania nad dietami roślinnymi i postawami wobec ich stosowania oraz ich potencjalnej roli w profilaktyce i terapii chorób dietozależnych zaowocowały pięcioma publikacjami naukowymi (w jednej kandydatka jest pierwszą autorką, w czterech autorką korespondencyjną). Kolejne badania dotyczyły jakości diet szpitalnych (2 publikacje), analizy wpływu warunków środowiska pracy i nauki, w tym systemu zmianowego oraz dostępności żywności w miejscu pracy lub nauki, na sposób żywienia, aktywność fizyczną i wybrane aspekty zdrowia (5 publikacji, w dwóch jest pierwszą autorką i w dwóch autorką korespondencyjną) oraz prace poświęcone wybranym aspektom żywienia w kontekście profilaktyki i terapii chorób, ocenie jakości oraz składu wybranych produktów i suplementów diety, a także analizie wybranych zjawisk rynkowych i konsumenckich (14 publikacji, w 6 jest pierwsza autorką, a w jednej autorką korespondencyjną).

Ten szeroki obszar zainteresowań naukowych uzupełniają prace poświęcone opiniom i rekomendacjom ekspertów w zakresie znakowania żywności wartością odżywczą. W ich wyniku powstały: jeden report oraz jedna publikacja, a wyniki pracy były prezentowane na trzech konferencjach.

Zgodnie z analizą bibliometryczną wykonaną przez Bibliotekę Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego całkowity dorobek naukowy Kandydatki obejmuje 80 prac w renomowanych czasopismach naukowych, w tym 63 prace oryginalne i 17 prac przeglądowych. Ponadto w jego skład wchodzi 13 publikacji pełnotekstowych w suplementach, cztery monografie naukowe i podręczniki, 25 rozdziałów w podręcznikach. Zdecydowana większość jej aktywności naukowej przypada na okres po uzyskaniu stopnia doktora. Sumaryczny IF z całego dorobku wynosi 91,859, punktacja MNiSW – 3127 pkt, w tym sumaryczny IF cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych wyniósł 24,033, a punktacja MNiSW 745 pkt. Indeks Hirscha w bazach Web of Science i Scopus wynosi 8.

Dr A. Kucharska uczestniczyła aktywnie w wielu konferencjach krajowych i międzynarodowych, wygłaszając wykłady, w tym wykłady plenarne (łącznie 4), oraz prezentując wyniki badań własnych (55 wystąpień). Jej aktywność naukową uzupełnia rola recenzenta prac naukowych (5 recenzji dla czasopism naukowych i 24 recenzje prac złożonych na konferencję), udział w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych i międzynarodowych (15 konferencji). Była promotorką pomocniczą w jednej pracy doktorskiej. Jest również członkiem 5 towarzystw naukowych.

Kandydatka odbyła w 2025 roku 3-miesięczny staż naukowy w Narodowym Instytucie Kardiologii – PIB. Współpracowała naukowo z Instytutem Nauk o Żywieniu Człowieka SGGW w Warszawie oraz z Zespołem Poradni Specjalistycznych Instytutu Kardiologii w Aninie, Poradnią Nadciśnienia Tętniczego. Była wykonawcą w 15 projektach badawczych, finansowanych między innymi przez MNiSW, Ministerstwo Zdrowia, z funduszy europejskich, w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego, w ramach programu Erasmus+, jak również grantów wewnętrznych WUM.

Działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska

Dr A. Kucharska ma duże doświadczenie w pracy jako nauczyciel akademicki. W ramach pracy w WUM uczestniczyła w opracowywaniu programów studiów, tworzeniu sylabusów na kierunku dietetyka, prowadziła i prowadzi zajęcia (wykładu, seminaria i ćwiczenia) w ramach licznych przedmiotów, pełniła funkcję koordynatora przedmiotów, opiekuna studentów pierwszego roku, opiekuna studenckiego koła naukowego. W trakcie swojej pracy była promotorem licznych prac licencjackich i magisterskich. W ramach działalności dydaktycznej współtworzyłam materiały edukacyjne dla studentów Dietetyki (np. skrypt, zeszyty sprawozdań, dzienniczki ćwiczeń, praktyk). Prowadziła również zajęcia na studiach podyplomowych w WUM i w innych uczelniach.

Kandydatka od wielu lat aktywnie uczestniczy w pracach komisji, zespołów i rad na Wydziale Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Jej działalność dydaktyczną i organizacyjną uzupełnia bogata działalność w obszarze upowszechniania wiedzy naukowej oraz współpraca z otoczeniem społecznym i gospodarczym, w ramach której koncentruje się na edukacji zdrowotnej, promocji zasad racjonalnego żywienia oraz wspieraniu transferu wiedzy pomiędzy środowiskiem akademickim, sektorem żywnościowym a społeczeństwem.

W ramach uznania jej działalności naukowej i dydaktycznej otrzymała 7 nagród Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Jest odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Wniosek końcowy

Osiągnięcie naukowe dr. Alicji Kucharskiej, stanowiące cykl powiązanych tematycznie ze sobą 7 publikacji objętych wspólnym tytułem „Populacyjne badanie sposobu żywienia i stanu odżywienia dorosłych Polaków – analiza reprezentatywnych danych w kontekście wyzwań zdrowia publicznego" jest opracowaniem oryginalnym i stanowi istotny wkład w rozwój dziedziny nauki o zdrowiu, w dyscyplinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu.

Kandydatka przeprowadziła badania, które mają nie tylko dużą wartość naukową, ale również implikacje poznawcze. Przedstawione do oceny osiągnięcie oraz pozostały obszerny dorobek naukowy potwierdzają zasadność wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Kandydatka wykazała się również współpracą naukową z ośrodkami naukowymi innymi niż macierzysta uczelnia oraz osiągnięciami dydaktycznymi, organizacyjnymi i zaangażowaniem w popularyzację nauki.

Na podstawie dokonanej analizy otrzymanych dokumentów i oceny osiągnięcia naukowego stwierdzam, że dr Alicja Kucharska spełnia wymagania stawiane w art. 219 ust. Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.) kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego i wnioskuję do Rady Wydziału Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie dr Alicji Kucharskiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego o nadanie stopnia doktora habilitacyjnego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o zdrowiu.